

Křížová cesta na vrchu Šibeník v Novém Hrádku

Křížová cesta byla otevřena 25.6.2022. Začíná u parkoviště nedaleko rozhledny a měří 2,5 km. Lze ji projít i s kočárkem. Na vzniku se podílely čtyři střední školy: Střední škola řemeslná Jaroměř, Gymnázium J.Žáka Jaroměř, Česká lesnická akademie Trutnov a Střední prům. škola O.Wichterleho Hronov.

Krátké úvahy k jednotlivým zastavením, které zpracovali studenti Gymnázia Jaroměř:

I. zastavení - Ježíš odsouzen na smrt *Ač nevinný, byl odsouzen*

I v dnešní době se můžeme potkat s tímto problémem. Občas čteme, jak si někdo odseděl ve vězení například pět let a poté se ukázalo, že je nevinný. Setkáváme se s tím hlavně v zahraničí. Pokud se rozhlédneme do naší historie, zjistíme, že k podobným verdiktům docházelo i u nás. Nacismus, komunismus.... V období třetí říše byli vražděni Židé jen kvůli tomu, že nebyli pohodlní pro režim. Ježíš byl taky nepohodlný pro Římskou říši, ale pro lidstvo byl velkým přínosem. *Petr Ptáček.*

II. zastavení - Ježíš přijímá kříž *Rozsudek s pokorou přijímá*

Ježíš stál před Pilátem a davem lidu, který se sešel, aby ho morálně i fyzicky odsoudil. Nespravedlivý rozsudek však mu nezatemnil hlavu, neprosil o milost, nehodlal se obhájit. Znal svůj osud a přijal ho bez strachu před smrtí a bolestí, která ho čeká. Dá se srovnat s člověkem, který poprvé zjistí, že je smrtelně nemocný a v hlavě mu pořád létají myšlenky: "Bože, proč já? Co jsem komu udělal?" Je odsouzen a nikdo mu nemůže porozumět. Ale stál před křikem a úsměšky davu, jako když hora stojí před silnými větry. I když by silně foukaly, nikdy se před nimi neskloní. *Marie Kunicyna.*

III. zastavení - Ježíš padá pod křížem poprvé *Oslaben, padá pod tíhou kříže poprvé*

Nikdo z nás nechce padnout. Všichni chceme být úspěšní, obstát a zvládnout všechno, co se na nás valí. Ale i přes naši snahu občas padáme, ať už vlastním zaviněním, či nikoliv. Cesta životem jde však i přes tyto pády dál. Ty nás mohou mnohému naučit - vytrvalosti, trpělivosti, víře, pokoře nebo třeba i důslednosti. Ježíš nepadl pouze jednou. Padal a vstával, aby nám ukázal, že někdy prostě nedokážeme ovlivnit věci, které do našeho života přicházejí. Často, když se situace vyvíjí jinak, než bychom chtěli, a my ještě k tomu klopýtáme přes nastražené překážky, nás může ochromit strach. Pocit, že situaci nemáme pod kontrolou a nezvládneme to. V ten moment je důležité uvědomit si, že každý z nás někdy zakolísá. V životě je však zásadní, aby taková klopýtnutí či pády (sebe)důvěry neovlivnily náš posun. *Kateřina Hložná.*

IV. zastavení - Ježíš setkává svou Matku *Matka je mu nablízku*

Všechny matky milují své děti bez rozdílu. Když se Panně Marii narodil Ježíš, pečlivě se o něho starala. Tak by to měly dělat všechny matky. Naprostá většina by své dítě nepustila a položila by za ně i život. Stejně tak to udělala i Matka Boží. Celý život byla svému synovi nablízku, a to i po Josefově smrti. Je Ježíšovi oporou i po svém nanebevzetí. Naši rodiče nám jsou nablízku stále, ať už to víme, nebo ne. V našich srdcích a vzpomínkách na nás dohlížejí vždy a všude. Pro žádnou matku není snadné vidět své děti trpět. Tím spíše umírat. Bolest Ježíšovy Matky musela být nesnesitelná. Nicméně na něj musela být určitě svým způsobem pyšná za vše, co dokázal. Ze vztahu Ježíše a jeho matky si mnozí mohou vzít poučení, ať jsou jakéhokoliv vyznání. *Eliška Minaříková*

V. zastavení - Šimon pomáhá Ježíšovi nést kříž *V hrubosti kolem sebe přijímá pomoc*

Nechat si pomoci je obdivuhodná vlastnost, kterou ne každý má. Všichni známe pocit, že to přeci musíme zvládnout sami. Je to náš problém, tak si ho i sami vyřešíme. Avšak v dnešním světě oslavujícím individualitu se není čemu divit. Přitom nechat si pomoci je kolikrát tak úlevné. Předchází tomu ale několik fází. Ta nejdůležitější je uvědomění si, že na potíž sami nestačíme. Odsunout totiž do pozadí lidskou hrdost je opravdu těžké. V životě mohou nastat chvíle, kdy nám nic jiného nezbude a budeme si muset o pomoc říci. Abycho tuto životní fázi měli snazší a nepřipadali si na obtíž, musíme dovednost nechat si pomoci trénovat. *Matylda Svobodová*

VI. zastavení - Veronika podává Ježíši roušku *Přijímá šátek k osušení tváře*

Během Ježíšovy cesty na Golgotu se Veronika prodrala mezi vojáky, aby mu podala šátek k osušení tváře od potu a krve. Na látce pak zůstala podobizna Vykupitele. Jak si tuto událost můžeme vyložit? Například tak, že každý skutek zanechá v lidské duši stopu. Stejně jako se na šátek přenesl otisk Ježíšova obličeje, zůstává v srdci každého z nás otisk lidského konání. Veronika nezapomněla na dobré skutky, které Kristus vykonal, a prokázala odvahu, když vystoupila z přihlížejícího davu. Ani my bychom neměli zapomínat na pomoc a lásku ostatních a, pokud máme příležitost, měli bychom se pokusit je oplatit. *Tereza Rejlová*

VII. zastavení - Ježíš padá podruhé pod křížem *Bez pomoci znaven, padá pod křížem podruhé*

Jelikož nikdo nemohl Ježíšovi pomoci, tak vyčerpaný padá podruhé pod křížem. Jak toto zastavení souvisí s dnešní dobou? Může znázorňovat, jak fungují některá dnešní přátelství. I když tu jste pro své přátele a rodinu v jejich nejhorších i nejlepších chvílích, ne vždy se vám vaše chování může vrátit. Hodně lidí vás nechá se topit ve vašich problémech, ale když oni potřebují pomoci, vždy tu jste pro ně. Stejně jako Ježíš tu byl pro všechny, ale poté ho nechali padnout pod křížem. Jak moc se tedy liší tato situace od dnešní doby v porovnání s tou dřívější? Nijak. Ježíš celý život lidi léčil, radil jim a učil je být lepšími. Raději padá i s těžkým křížem, než aby nechal tíhu na nás. A stejně jako Ježíš předtím pomáhal ostatním, i my bychom si měli pomáhat. *Emá Žárská*

VIII. zastavení - Kristus napomíná plačící ženy *Hlava rozbodána trny, tělo rozedráno hlubokými ranami*

Osmé zastavení křížové cesty má připomínat chvíli, kdy odsouzený neviný Ježíš potkává ženy jeruzalémské a říká jim: "Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi, přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily! Tehdy lidé začnou říkat horám: Padněte na nás! A pahorkům: Přikryjte nás! Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se stane se suchým?"

Ježíš, ačkoli byl odsouzen neprávem, se nelitoval. Syn Boží byl natolik vyrovnaný a natolik vzdělaný, aby věděl, že nemá lidem zazlívát jejich hloupost a nevědomost. I když šel svou vlastní poslední pouť, tak nadále mluvil ke svým následovníkům a snažil se jim předat důležité vědomosti, které mezi lidmi kolují dodnes. Snad největší poselství téhle části cesty je, že nemáme plakat nad tím, co se stalo a co nemůžeme změnit. Ale můžeme se místo toho zaměřit na budoucí události a ovlivnit je k lepšímu.

Gabriela Paulusová

IX. zastavení - Ježíš padá pod křížem potřetí *Pod tíhou kříže padá potřetí*

Stín bolesti mu visel nad hlavou. Ježíš, stoupaje na popraviště, zesláblý bitím a mučením, padá pod tíhou kříže. Znovu však vstává, snaží se to nevnímat. Bolest může být pro někoho i strašnější než smrt. A v ten moment ji nic nemohlo utišit. Snad jediné, když bude stoupat vzhůru, se může zmírnit. Je třeba jít dále, nebát se tmy, která nás v tomto těžkém období obklopuje. Protože jediná cesta z lesa a stínu je někde dál a tam ještě musíme dojít.

Marie Kuricyna

X. zastavení - Ježíš zbaven roucha *Vzali mu svobodu, přátele, nakonec i šaty*

Při prvním zamyšlení by se nám mohlo zdát, že byl Ježíš během svého pozemského života postupně připraven úplně o všechno. Byl odloučen od přátel, zbaven možnosti kázat a volně se pohybovat a nakonec i obrán o oděv. Co když ale existuje něco, o co Kristus nemohl být oloupen? Něco, co lze jen těžko odcizit každému z nás? Navzdory zajetí a fyzickému nepohodlí zůstal Ježíš stále svobodný. I když trpěl bolestí a byl ponižován, síla jeho ducha zůstávala nezlomná. Dnes se i my setkáváme se snahou o izolování jedince, omezení svobody názoru či svobody projevu a pohybu. Naše volnost ale nemusí záviset a nezávisí pouze na rozhodnutí mocných, ale i na našem vlastním Nespočívá v tom, zda můžeme do restaurace nebo na dovolenou do zahraničí. Její podstata tkví v tom, že jsme schopni v sobě najít víru, lásku a odpuštění a povznést se nad svůj strach.

Tereza Rejlová

XI. zastavení - Ježíš přibit na kříž *Nechal se přibit na kříž*

Ježíš Nazaretský byl usmrčen ukřížováním dle rozsudku římského prefekta Piláta Ponského. Nezemřel však za své hříchy, nýbrž proto, aby vykoupil hříchy celého lidstva, a tím došlo ke smíření mezi člověkem a Bohem. Pomyslně tak zvítězily boží zásady, které představují dobrota, milosrdenství a láska. Boží vláda je spravedlivá a jejím základem je pravda a láska. Co to připomíná? Že by Havlovo: "Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávisí?" Je vhodné si tyto nadčasové principy neustále připomínat, a to bez ohledu na to, zda je člověk křesťan nebo zda sympatizuje s Václavem Havlem. Jednoduše proto, že člověk nežijící v pravdě se snadno zachytí do sítě utkané ze svých vlastních lží. Život v pravdě rozhodně vyžaduje velkou porci odvahy.

Markéta Svobodová

XII. zastavení - Ježíš umírá na kříži *Zdroj života - srdce, mu bylo kopím probodnuto*

Toto zastavení představuje Ježíšovu smrt, utrpení a zároveň určité odpuštění. Komu tedy Ježíš odpouští? Odpouští všem lidem, kteří se k němu nechovali hezky či mu nepomohli v jeho utrpení. Tímto ukazuje, že bychom si měli vzájemně odpouštět. Ježíšovo utrpení se může promítat do dnešního světa jako určitá psychická i fyzická bolest, která nás tíží. Tato bolest se může jevit bez jakékoliv naděje na lepší dny, přijde nám, že se boří svět. Ježíš nám ale ukazuje, že i po všem, čím si projdeme, přijde určité zlepšení. Tráví totiž zbytek svého života v nebi, které znázorňuje pokoj a úlevu od utrpení. Jak toto zastavení tedy můžeme pochopit my? Ať už přijde jakákoliv těžká chvíle v našem životě, můžeme čekat už jen na to lepší a stejně jako Ježíš, které si toho hodně protrpěl, máme ostatním odpustit jejich chyby.

Ema Žárská

XIII. Tělo Ježíše snato z kříže *Tělo spočinulo na klíně matky*

Potom, co Ježíš na Velký pátek umírá, požádají jeho učedníci Piláta, aby mohli jeho tělo z kříže sundat. Pilát to dovolil, a tak bylo snato a zabaleno s vonnými látkami do lněných pláten. Symbol dvou rukou, které jsou vyobrazena na třináctém kříži, značí právě loučení Panny Marie se svým synem. Matka se musí vyrovnat s neuvěřitelnou bolestí, když ztratí své dítě. Marie však věří, že smrt je teprve začátek a že jejího syna čekají v posmrtném životě už jen dobré věci.

Michaela Zelená

XIV. Tělo Ježíše uloženo do hrobu *Těžkým kamenem hrob uzavřen*

Poté, co se Panna Maria naposled rozloučí s Ježíšem, je jeho tělo přeneseno do nedalekého hrobu vytesaného ve skále. Ten je pak uzavřen těžkým kamenem, což značí symbol ruky a kamene, který je vidět na tomto kříži. Uzavřen byl proto, aby nebyl Ježíšův poslední odpočinek ničím a nikým rušen. Když však v neděli ráno přichází k hrobu tři ženy, je kámen odvalený a na místě, kde by mělo být tělo, jsou pouze složená roucha.

Michaela Zelená

XV. Holubice - symbol lásky, míru, naděje

V životě se člověk může ocitnout v různých situacích. Ať už v dobrých a šťastných, kdy si myslíme, že nám nemůže být líp, a doufáme, že nikdy neskončí, nebo těch špatných, kdy nevíme, jestli je zvládneme překonat. Cítíme se jako v tmavém tunelu, ale světlo na konci něj je v nedohlednu. Cítíme, že jsme na to sami a ztrácíme naději v lepší zítřky. Co je ale život bez naděje a lásky? Takový život je smutný a ubíjející. Ať už se v našem životě odehrává cokoliv, co nás srazilo na kolena, je důležité myslet na to, že čas rány zahojí, a mít naději, že jednou bude zase dobře, že se opět od srdce zasmějeme a začneme zase žít. Máme kolem sebe lidi, kteří nás milují a s láskou nás z tohoto tmavého a smutného tunelu vyvedou.

Adéla Rezková